Contributed by Thierry Pierret
maandag, 18 april 2011 -

Koninklijk onderhandelaar en voorzitter van de CD & V, Wouter Beke mag dan al het aantal vergaderingen vermenigvuldigen, toch schijnt alles muurvast te zitten. Alle partijen verzekeren dat ze tot een degelijke overeenkomst willen komen. Maar in hun hoofdkwartieren groeit het ongeduld ten overstaan van de politieke stagnatie.

De voornaamste partijen hebben weliswaar verklaard - soms met de nodige bombast - dat zij tegen een vroegtijdige ontbinding van het Parlement zouden stemmen. Dit tentoongespreide voluntarisme was er vooral op gericht om een opklaring in de onheilspellende wolken die over de lopende onderhandelingen zweven, te forceren. De N-VA reageerde daarop snel met een ultimatum: als er tegen eind april geen akkoord is, verlaat zij de onderhandelingstafel. Maar de eigenlijke onderhandelingen zijn nog altijd niet gestart. Er is zelfs geen overeenkomst over de manier waarop de onderhandelingen moeten gevoerd worden (moeten de onderhandelingen over de staatshervorming al dan niet losgekoppelt worden van deze over de vorming van een nieuwe regering?). En er is ook geen akkoord over de samenstelling van de toekomstige regering, als die al ooit de dag ziet...Lopende zaken, een zeer rekbaar begrip

Ver van alle commotie heeft de regering de begroting 2011 tijdig afgerond. Gezien haar verplichtingen tegenover de Europese Unie moest zij hiermee klaar zijn voor eind april. Niet alleen slaagde zij hierin, zij heeft ook het begrotingtekort van 4,1% tot 3,5% van het BBP kunnen terugdringen, wat beter is dan de Europese Commissie eiste. De dividenden van de obligaties (met name van BNP-Paribas-Fortis) die de Staat in handen heeft zijn winstgevend gebleken. Ook de belastingsopbrengsten lagen hoger dan voorzien dankzij de aanvang van een economische opleving. De belastingsopbrengsten groeien verhoudingsgewijs sterker dan het BBP, daar bestaat geen twijfel over. Men noemt dat belastingselasticiteit.

Je kan net zo goed praten over de elasticiteit van het begrip “lopende zaken” die de regering geacht wordt af te handelen. Het opstellen van een begroting is immers een centrale handeling voor een regering, een die verplichtingen voor de toekomst inhoudt. Het opleggen van een norm voor loonstijgingen evenals van een ontwerp voor de harmonisatie tussen het arbeiders- en het bediendenstatuut bij gebrek aan een interprofessioneel akkoord (verworpen door twee van de drie vakbonden) maakt klaarblijkelijk ook deel uit van de lopende zaken. Volgens de Minister van Defensie geldt dit ook voor de deelname aan de oorlog tegen Libië. Een regering zonder de N-VA?

Niettemin heeft de elasticiteit van het begrip “lopende zaken” grenzen. Er bestaat geen enkele zekerheid dat de gunstige omstandigheden van 2011 zich in 2012 zullen herhalen. Zelfs als dit het geval zou zijn, zullen de besparingsmaatregelen zoals ze nu worden doorgevoerd, er niet in slagen

om in 2015 de begroting in evenwicht te brengen, zoals geëist wordt door de Europese Commissie. Het gaat erom tegen die tijd tussen 22 en 25 miljard euro te besparen. Om dit doel te bereiken zullen er structurele maatregelen genomen moeten worden die zelfs voor een heel creatieve geest niet in het kader van de lopende zaken passen.

De voorzitter van Open VLD, Alexander De Croo, vergiste zich niet toe hij zei: „Maar dit is een begroting om te beheren, dit is geen budget om te besparen. Deze begroting doet niets structureels. Men doet datgene wat nodig is. Punt uit. “ (1) In datzelfde gesprek zegt hij ook: “Kom op, het is de hoogste tijd. In bepaalde Europese landen discussieert men al over een tweede reeks hervormingen van het pensioenstelsel. Wij hebben nog altijd de eerste reeks niet doorgevoerd. “ (2) De Croo vreest dat de campagne voor de gemeenteverkiezingen van oktober 2012 met de lopende onderhandelingen zal botsen.

Mocht de N-VA haar ultimatum in de praktijk omzetten dan zou dit een voorlopig einde aan de politieke crisis kunnen stellen. De Vlaamse partijen - de CD&V voorop - hebben altijd gesteld dat ze niet in een regering zouden stappen zonder de grootste partij in Vlaanderen, de N-VA, Door zichzelf uit de onderhandelingen terug te trekken, zou de N-VA de andere Vlaamse partijen een uitkomst kunnen bieden. De weg zou dan open liggen voor de vorming van een noodregering die over dezelfde bevoegdheden als een “normale” regering beschikt en die een besparingsplan uitvoert zoals dat elders in Europa al het geval is. Maar de elkaar bestrijdende partijen zullen dan eerst tot een communautair minimumakkoord (over BHV, het statuut van Brussel en de financieringswet) moeten komen . Dat zal ook zonder de N-VA geen geringe zaak zijn.

In weerwil van wat de leiders van de partijen vandaag verklaren, blijft dan nog enkel het vooruitzicht van vervroegde verkiezingen over. Sociaal verzet

De huidige vakbondsacties tegen het IPA en tegen het ontmantelen van de index dienen opgevoerd te worden. Er moet een tijdschema voor het voeren van acties tegen de aankomende besparingsmaatregelen uitgewerkt te worden, zonder schrik te hebben om “de politieke vrienden” van de PS en de CD&V voor het hoofd te stoten. Daarom is de SAP gestart met een Oproep tot sociaal verzet en ondersteunt zij alle gelijkaardige initiatieven.

(1) Libre Belgique van 19 en 20 maart 2011

(2) Idib